

Best of

Nemes Z. Márió: Ektoplazma

ISTVÁNKÓ BEA

Symposion, Szabadka, 2020, 136 oldal

Talán beláthatatlanul messze van még az idő, amikor úgy lehet megírni egy kulturális témájú cikket, hogy ne szerepeljenek benne a koronavírus vagy a járvány kifejezések. Nos, ebben a szövegben sem sikerül ezt elkerülni, hiszen Nemes Z. Márió *Ektoplazma* című kötete már hónapokkal ezelőtt elkészült a Symposion gondozásában, de a világvjárvány következtében könyvbemutatóra eddig még nem került sor, és a terjesztés is elakadt. Most azonban, ahogy lassan újra elindul az élet, ez a remek tanulmánykötet végre elérhetővé válik az érdeklődők számára.

A kötet szerzője, Nemes Z. Márió alapvetően szépirodalmi háttérrel rendelkezik, ám kurátori, műkritikai és elsősorban művészetteoretikusi praxisa egyre nagyobb jelentőséggel bír a vizuális művészet területén is, ez a fajta interdiszciplináris szemlélet pedig üdítően

hasznos az alapvetően egymástól elszigetelt művészeti ágakból álló hazai kulturális életben. Az *Ektoplazma* kicsit olyan, mint egy *best of* lemez, hiszen harmincnégy korábban megjelent vagy elhangzott szöveget tartalmaz a képzőművészethez köthető legváltozatosabb műfajokban. Akad köztük megnyitóbeszéd, kiállítási koncepció, műelemzés és még manifesztum is. A Symposion-kiadványok esetében megszokott, egyszerű, letisztult, de igényes progresszív szemlélettel megtervezett kötet nem árul zsákbamacskát; fülszöveg helyett a borítón található idézetek tartalmazzák azokat a kulcsfogalmakat, amely a szerzőt érdeklő művészet-elméletet és esztétikát leginkább jellemzik, és amelyek a kötetben leginkább szóba kerülnek. Antropocén, nihilizmus, dekadencia, újnépesség, intézménykritika, zombimédiák és hasonló fogalmak állnak a középpontban, mégpedig a kortárs képzőművészet szemüvegén keresztül vizslatva.

